

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Mindenek előtt hálával tartozom azoknak az adatközlőknek és barátoknak, akik a legádázabb Ceaușescu-diktatúra idején megtorló intézkedéseket is kockáztatva énekeltek, muzsikáltak és szeretettel fogadtak. Közülük is kiemelkedik Mesterke Gergely dudás †, Duma (Porondi) János dudás †, Csicsó Márton furulyás †, Farkas Péter †, aki levélmuzsikán játszott, Kotyor Péter † és Máris †, id. Bezsán György †, ifj. Bezsán György †, Buták György kobzos †, Gyöngyös János kobzos †, Gábor Antal hegedűs, Trunki János, Dobos Jánosné, szül. Farkas Rózsa énekes, Fehér Márton hegedűs †, Szarka Márton, Lőrinc Györgyné, szül. Hodorog Luca †, Molotázs Györgyné † és Jánó Anna.

Köszönet illeti a gyimesi Gábor Péter bácsit és családját, valamint a muzsikusokat, Zerkula Jánost † és feleségét, Fikó Reginát †, Halmágyi Mihályt † és feleségét, Gizi nénit †, Pulika Jánost † és feleségét, Gizi nénit, valamint Finánc (Vak) Zoltánt, akik, dacolva az elnyomással, bújtattak és muzsikáltak magnóra, amikor Moldvába menet Gyimesben jártam.

Köszönettel tartozom Dima Mihály † és Minuc Péter † csángó dudásoknak, Petru Ghiurca † és Nicolai Mircea román dudásoknak, akikkel az 1990-es években dudafelvételeket készíthettem és értékes adatokkal láttak el a moldvai csángó dudakultúrával kapcsolatban; Palack Antal, Ignác János, Gusás József, Hodorog András, László (Legedi) István és Están Márton furulyásoknak, Zsitár (Csurárka) Márton † és Paun Vasil † kobzosoknak, Zsitár (Csurárka) János, valamint Aurel Mandache hegedűsöknek és sok más zenésznek és énekesnek, akikkel népzenei felvételeket készítettem az elmúlt évtizedekben, Duma Andrásnak, aki Kotyorkáról szóló versének közlésére engedélyt adott és értékes adatokkal szolgált a csángó dudásokat illetően, Duma (Porondi) Rózsának és Magdolnának, akik sípos édesapjukról értékes adatokkal láttak el.

Köszönet Vigh Anna Évának, aki a román szövegeket lejegyezte és munkámat nyelvi szempontból lektorálta. Hálával tartozom szüleimnek, Dr. Stuber Istvánnának és Dr. Stuber Istvánnak † és piarista tanárainknak, akik Erdély és Moldva szeretetét belémoltották. Hálával tartozom keresztanyámnak, Keszi Kovács Lászlóné, Jánossy Papp Magdolnának † és férjének, a kézirat leadásakor 103. életévét töltő K. Kovács László néprajztudósnak, aki a néprajz iránti vonzalmamat hatalmas tudásával számtalan beszélgetés alkalmával folyamatosan táplálta a mai napig, és Domokos Pál Péternek †, a csángók lánglelkű kutatójának és patrónusának, akik a csángók szeretetét plántálták belém. Lükő Gábornak †, a csángók kiemelkedő kutatójának,

Andrásfalvy Bertalan néprajzprofesszornak, a csángók kiváló ismerőjének, akinek svéd ismerőseivel az immár húsz esztendeje tartó csángó segélyakciót elkezdtük. Martin György néptánckutatónak †, akinek mindig nyitva állt az ajtaja az Erdélybe és Moldvába induló diákság számára, hogy hatalmas tudásából útravalóval lásson el minket. Manga Jánosnak †, aki meghallgatta és értékelte moldvai dudásfelvételeimet és további munkára biztatott. Kallós Zoltán folkloristának, aki páratlan helyismeretével sokszor látott el jótanácsaival. Tánczos Vilmos és Pozsony Ferenc néprajzkutatóknak, akik mindig szívesen megosztották velem tudásukat és alapos moldvai helyismeretüket, Bolykiné Fogarasi Klárának, aki mindvégig hasznos tanácsival látott el a fényképes dokumentáláshoz és munkámat ötletekkel és tanácsokkal segítette. Gergely Istvánné Tőkés Erzsébetnek és Beke György † írónak, akik moldvai utaim előtt Kolozsváron a legfrissebb hírekkel és tanácsokkal láttak el, s akikhez be-betértem visszajövet egy beszámolóra. Marosi Júlia népdalénekesnek, aki első útjaim alkalmával kazettákkal és biztató szavakkal támogatott, dudatanáromnak, ifj. Csoóri Sándornak, aki a dudamuzsikát újraélesztette Magyarországon, Éri Péternek, aki észrevételeivel és tanácsaival segített, és a Magyar Dudazenekarnak, amely támogatta munkámat. Hálával gondolok a volt Sebő együttesre, a Muzsikás együttesre és Sebestyén Mártára, Tímár Sándorra és id. Csoóri Sándorra és mindazokra, akik kiemelkedő szerepet játszottak a táncművelés beindításában és felvirágoztatásában. Enélkül a páratlanul spontán, önszerveződő, autodidakta mozgalom nélkül, egymást biztató jókedvünk és a népi kultúra iránt érzett közös szeretetünk nélkül talán sohasem jutottam volna el Moldvába és sohasem találtam volna ott dudásokra. Köszönöm Pávai István népzenekutatónak támogatását és Duma (Porondi) Jánosról készített fényképét.

Utoljára, de nem utolsósorban hálás köszönet illeti Håkan Landeliust, Kersti Björklöföt, akik egymással és Alapítványunkkal együttműködve több mint egy évtizede odaadó munkával támogatják a Bakó megyéhez került Gyimesbükk lakosságát Svédországból, Tytti Isohookana-Asunmaa asszonyt, Finnország volt kulturális miniszterét, az Európa Tanács képviselőjét és Komlóssy Józsefet, a FUEV alelnökét, valamint feleségét, Laczkó Zsuzsannát, akik odaadással mozdították elő a csángóság ügyét és munkámat biztatással és erkölcsi támogatással segítették.

Köszönet Babál Zoltánnak, Szupermadi Arninak, Róka Szilviának, Gábor Antal lujzikalagori primásnak, ifj. Csernyik Antalnak, Kurdi Gábornak, Mesterke Gergely unokájának, Vironynak és mindenki másnak, akik valaha útítársamul szegődtek moldvai barangolásaimon.

Hálás köszönetem minden svédországi magyarnak, elősorban Haraszthy Teréznek és Pap Ivánnak, akik a moldvaiak támogatásában részt vettek, és mindazoknak az előadóművészeknek, akik a stockholmi jótékonyági csángó esteken önzetlenül felléptek.